

MUM

Ardında bıraktığın hiç bir şey
canımı yakmadı masadaki mum kadar.
Ne çok severdin mumları...

Özlüyor muyum seni bilmiyorum
ama ben göğün neden mavi,
denizin yeşil olduğunuda bilmem.

Öylesine doluyum ki boşluğunla
hiç bir heyecana yer yok yüreğimde.
Üstelik geri dönmeni istiyor muyum, bilmiyorum.

İki farklı hayat var bedenime sıkışmış;
biri seninle sınanmış diğeri yalnızlıkla avutulmuş.
Öncesi yok gibi, neden bilmiyorum.

Bende yaşlandı çocukluğun,
yüzündeki çizgilerde izim var
kendimden koparıp sana bıraktığım.

Aklım dönüyor içki masalarında,
bir dost sohbetinde yüzünü tanıdığım
hayal tacirlerinden geçiriyorum yıkılarak umutlarıma.

"Napiim", mutlu sonla bitmiyor her masal.
Kazananlar kahramanlar olmuyor her zaman hikayede.
Ne kazandım ne kaybettim zaten hiç bilmem.

Yağmur yağıyor karın üstüne,
üşüyen kalbime göz yaşarım damlıyor,
demleniyorum kendi içime... mum sönüyor.

Ne çok severdin mumları...